

Ο μεγάλος περίπατος του Πέτρου

Άλκη Ζέη

Εργασία της Γκλόρια Μούτσα.
Εικόνες από το διαδίκτυο.

Μια σύντομη βιβλιοπαρουσίαση

- Όταν ο πόλεμος έφτασε στο κατώφλι της Ελλάδας, ο Πέτρος ήταν εννιά χρονών. Είχε μια χελώνα για κατοικίδιο, αγαπούσε με πάθος τις αμερικάνικες ταινίες και γνώριζε τον πόλεμο μόνο μέσα από τα βιβλία του. Τώρα όμως τον βιώνει κάθε μέρα, μαζί με τους γονείς του, τον παππού του και την μεγαλύτερη αδερφή του, την Αντιγόνη, αρχίζοντας έναν μεγάλο περίπατο, μια βόλτα στην Αθήνα της Κατοχής, στα δύσκολα εκείνα χρόνια της πείνας, των συσσιτίων, του φόβου, των διωγμών, με την ελπίδα να σιγοκαίει κάπου στο βάθος.

Τα κυρίως και επιμέρους θέματα του βιβλίου

- Τα κυρίως θέματα του βιβλίου είναι ο πόλεμος, η πείνα, ο φόβος και οι αντίξοες συνθήκες που επικρατούσαν εκείνα τα χρόνια. Τα επιμέρους θέματα είναι η γενναιότητα που πρέπει να επιδεικνύουμε σε ότι κι αν συμβεί, η ψυχραιμία που δεν πρέπει ποτέ να χάνουμε, η προσπάθεια που πρέπει να κάνουμε για ένα καλύτερο μέλλον. Αλλά το πιο σημαντικό για μένα είναι ότι, πρέπει να αντιστεκόμαστε στον κίνδυνο ανεξαρτήτως ηλικίας και φύλου.

Ο κεντρικός ήρωας του βιβλίου

- Ο ήρωάς μας, ο Πέτρος, ήταν ένα ανδρείο παιδί. Αυτό διαπιστώνεται από τη συμμετοχή του στις διαδηλώσεις στην Αντίσταση, που δεν φοβόταν να υψώσει το ανάστημά του στους Γερμανούς κατακτητές. Ήταν πολύ ευαίσθητος και συμπονετικός, καθώς θα ήθελε να ήταν η μαμά του όπως πριν τον πόλεμο, χαμογελαστή, χωρίς σκοτούρες και βάσανα. Ήταν φιλότιμος, καθώς δε δίσταζε να θυσιάσει τη μικρή μερίδα σούπας από το συσσίτιο της πόλης για τον παππού του ή για κάποιο παιδί πολύ χλωμό και άρρωστο. Ο πόλεμος και η σκληρότητα τον έκαναν καχύποπτο και δύσπιστο, καθώς παρακολούθησε μαζί με τη μεγάλη του αδερφή, την Αντιγόνη, τον παππού τους που έκανε τον πεινασμένο και ζητιάνευε στα πλούσια σπίτια και στις επαύλεις για μία ακόμα μερίδα φαγητού. Επίσης, ήταν ανυπάκουος αλλά γενναίος, αφού γυρνούσε στους δρόμους γράφοντας συνθήματα στους τοίχους και δεν άκουγε τη μητέρα του που του φώναζε να γυρίσει σπίτι νωρίς.

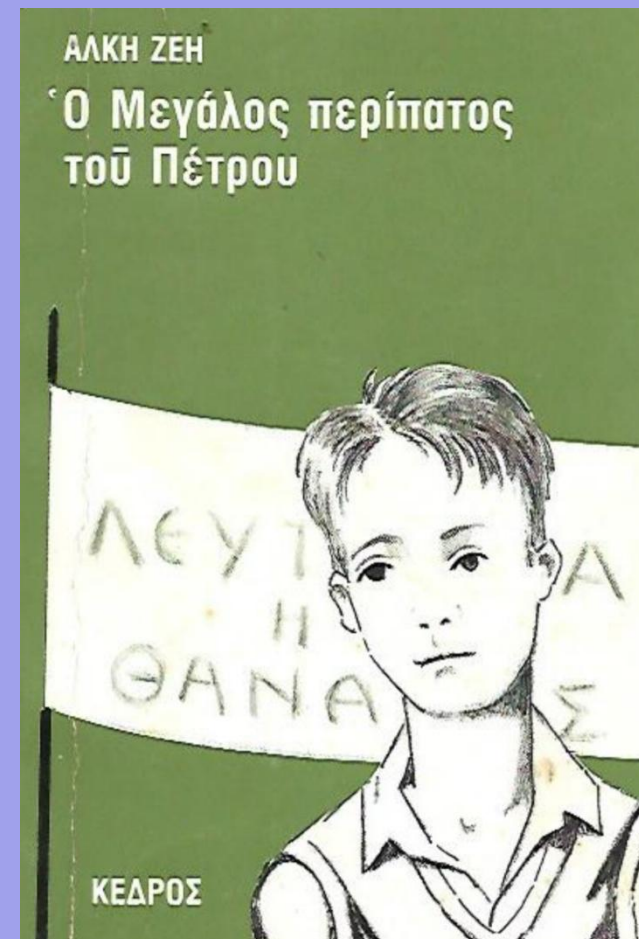
Τι μου άρεσε περισσότερο διαβάζοντας αυτό το βιβλίο...

- Μου άρεσε που η Άλκη Ζέη έχει ζήσει τα γεγονότα από πρώτο χέρι και μας τα μεταφέρει αριστοτεχνικά. Άλλοτε μέσα από τη ματιά του μικρού αγοριού που δεν πολυκαταλαβαίνει, άλλοτε ελαφραίνοντας με το χιούμορ της καταστάσεις δύσκολες που μετατρέπονται σε κωμικοτραγικές, κι άλλοτε, αφήνοντας τις ωμές εικόνες από τη φρίκη του κατοχικού χειμώνα να μιλήσουν μόνες τους.

Παρακολουθούμε τις εξελίξεις βήμα προς βήμα: Αρχικά, την προκατοχική καθημερινότητα που αλλάζει με κάθε νέο του ραδιοφώνου, κι αφήνει άλλους να πανηγυρίζουν κι άλλους να ανησυχούν. Στη συνέχεια, την βουβαμάρα που προκαλεί το απειλητικό πρόσωπο του πολέμου, καθώς αυτός πλησιάζει. Έπειτα τη βία, τις στερήσεις και την εξαθλίωση, που μετατρέπει τους ανθρώπους σε τέρατα. Και τέλος, την ελπίδα που σιγά σιγά ξυπνάει, δυναμώνει μέσα από τους αγώνες και ξανακάνει τα «κουρέλια», ανθρώπους.

Ο λόγος που επέλεξα αυτό το βιβλίο

- Επέλεξα αυτό το βιβλίο γιατί μου έκανε εντύπωση το εξώφυλλο του, που έχει την φράση: ΛΕΥΤΕΡΙΑ Ή ΘΑΝΑΤΟΣ. Από αυτήν την φράση κατάλαβα ότι πρόκειται για ένα βιβλίο με θέμα τον πόλεμο του 1940. Διαβάζοντας την περίληψη στο πίσω μέρος του βιβλίου, μου δόθηκε η εντύπωση ότι είναι ένα πολύ ενδιαφέρον βιβλίο και ακόμη πιο σημαντικό είναι το γεγονός ότι η συγγραφέας έχει ζήσει τον συγκεκριμένο πόλεμο και μας τον περιγράφει. Στο πίσω μέρος του βιβλίου επίσης αναγράφεται ότι έχει μεταφραστεί σε 6 ξένες γλώσσες και έχει πάρει το βραβείο για το καλύτερο παιδικό βιβλίο μεταφρασμένο σε ξένη γλώσσα.

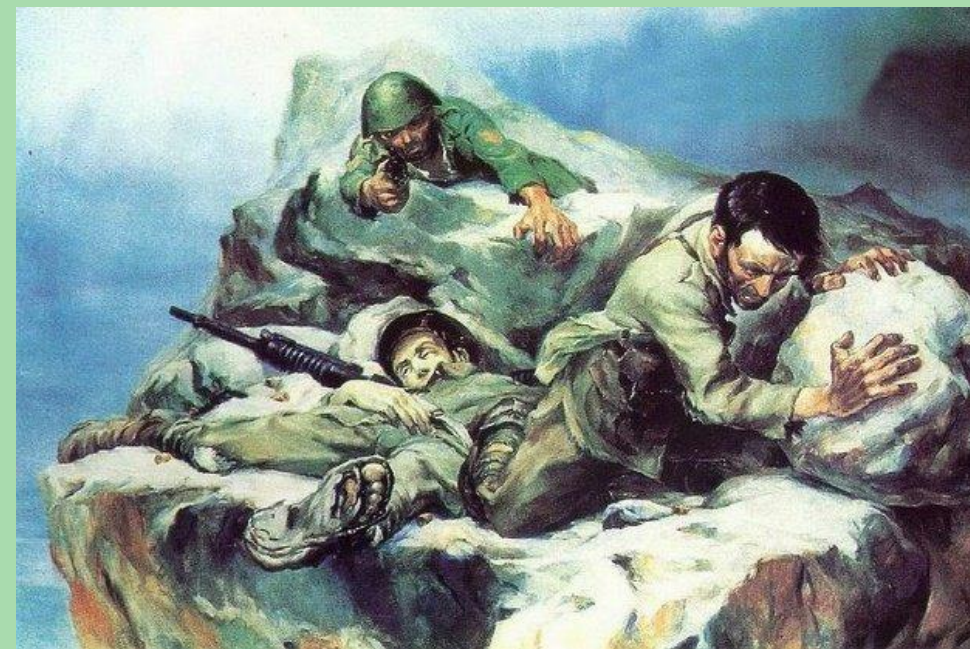

Αν θα πρότεινα αυτό το βιβλίο σε κάποιον άλλον....

- Αυτό το κλασικό και βραβευμένο μυθιστόρημα της Άλκης Ζέη που μας μιλάει για τα χρόνια της κατοχής στην Αθήνα μέσα από την αθώα ματιά του μικρού Πέτρου, θα το πρότεινα σε μικρούς και μεγάλους.
Πιστεύω ότι είναι ένα πολύ ενδιαφέρον βιβλίο που πολλοί θα απολαύσουν και μέσα από αυτό το βιβλίο θα καταλάβουν περισσότερα πράγματα για τον πόλεμο.

Μία φράση που με εντυπωσίασε...

- Η φράση που μου έκανε εντύπωση είναι η εξής: **Μόνο η μαμά έχει παραξενέψει και δεν τη νοιάζει για τις νίκες. Όλα τα βλέπει στενάχωρα, ακόμα και τα δελτάρια που στέλνει ο θείος Άγγελος, εκείνη τα ερμηνεύει αλλιώς απ' όλους τους άλλους.** Μέσα από αυτήν την φράση καταλαβαίνουμε την ανησυχία της μαμάς για τον αδερφό της. Αντιθέτως, απ' την άλλη βλέπουμε πως ο εννιάχρονος Πέτρος δεν καταλαβαίνει την ανησυχία της μητέρας του και το μόνο που κάνει είναι να χαίρεται με τις νίκες των Ελλήνων, καθώς πιστεύει πως ο θείος του θα γυρίσει σπίτι, σώος και αβλαβής. Φαίνεται πως δεν κατανοεί αρκετά την σημασία του πολέμου, αφού είναι μόλις εννέα χρονών.

Μία σκηνή που με εντυπωσίασε και την ζωγράφισα

- Αυτό που επέλεξα να ζωγραφίσω ήταν τον Πέτρο με την χελώνα του, τον Θόδωρο. Με στεναχώρησε πολύ το γεγονός ότι ο Πέτρος έπρεπε να αντιμετωπίσει τον χαμό της χελώνας του. Ήταν κάτι πολύ δύσκολο γι' αυτόν. Ομολογώ πως σε εκείνο το σημείο ξαφνιάστηκα, αλλά ταυτόχρονα λυπήθηκα πάρα πολύ τον Πέτρο που έπρεπε να συνηθίσει την ζωή του χωρίς το στήριγμά του.

